



# ÇIRAK OLAN PADİŞAH

Kıymetli okuyucumuz,

Var fakir insan ki, çok işlemekle varlıklı direktor olmuş. Var çırak ki, aklını kullanmakla general ya da padişah olmuş. Böyle adamlara saygımız çoktur.

Ama bu küçük kitapta size padişahlığı alan bir çırakı değil, kendini çıraklığa kadar alçaltan bir padişahı tanıtmak istiyoruz.

Eski zamanlarda çok iyi yürekli bir padişah vardı. O, elinin altında olan insanları çok severdi. Günün birinde bu padişah on iki vezirini yemeğe çağırırdı. O memleketin adetlerine göre yemekten önce padişahın çırağı misafirlerin ayaklarını yıkardı. O insanlar açık ayakkabı giyerlerdi ve yollar çok tozluysa. Bunun için ayaklar çabuk kirlenirdi. Gelen misafirlerinin ayaklarını yıkatmakla, misafirleri çağırması olan adam onlara sevgi ve saygı gösterirdi.

Ama o gün yemeğe çağırılan on iki vezirin ayaklarını kimse yıkamadı ve onlar sofradaki yerlerini aldılar. Kendi kendilerine şöyle dediler: "Acaba padişahımız bu hizmeti bize yaptırmayı unuttu mu?"

Tam o sırada padişah kalktı ve üstündeki güzel rubasını çıkardı, çırakların kullandıkları bir rubayı giydi. Bir leğene su doldurdu ve misafir gelen vezirlerin ayaklarını yıkamaya başladı. Bunu gören misafirler şaşıldılar ve aralarında konuşmaya başladılar. Nasıl oluyor da, padişah çırak işi olan bu hizmeti yapıyor?

Padişah sırayla bir bir vezirlerinin ayaklarını yıkadı ve kuruladı. Sıra en yaşlı vezire geldi. O, padişahı candan seviyordu. Padişahının böyle bir işi yapmasına dayanamadı. Ayaklarını çekti ve "Hayır padişahım, hayır! Bu olamaz! Siz benim ayaklarımı

nasıl yıkayacaksınız? Ben hizmetçinizim, ben sizin ayaklarınızı yıkamalıyım" dedi.

Doğru, hizmetçi nasıl razı olabilirdi, padişah onun ayaklarını yıkasın? Böyle bir şey hiç düşünülemez. Ama padişah yumuşak bir sesle vezirine şöyle cevap verdi: "Senin ayaklarını yıkamam lâzım. Ben seni yıkamadım mı, bende hiç bir hakkın olmayacak."

Şaşmak için sözler! Bu sözleri duyan ve hiç de anlamayan on iki vezir şaşırды. Artık en yaşlı vezir de padişahın buyruğuna uydu ve ayaklarının yıkanmasına razı oldu. Padişah işini bitirdi. Leğeni, ibriği ve havluyu bir kenara koydu, padişah rubasını gene giydi ve sofranın başına oturdu. Bir bir misafirlerine baktı. Sonra onlara şöyle sordu: "Dostlarım, bunu niçin yaptım, biliyor musunuz?"

Sorusuna padişah cevap alamadı. O şöyle devam etti sözlerine: "Siz bana padişah diyor ve doğru söylüyorsunuz. Ben efendiyim, padişahım. Çırak efendisinden büyük değildir. Ben sizin ayaklarınızı yıkadım. Bunun gibi, sizler de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Ben şimdi size bir örnek verdim ve bu işi yaptım. Bunun gibi, siz de bu işi yapacaksınız."

Yavaş yavaş on iki vezir padişahın sözlerini anlamaya başladılar. Padişah onlara şöyle demek istedi: "Gururunuzu bırakın, alçakgönüllülikle ve candan bir sevgiyle birbirinize ve başkalarına hizmet edin." Bu ne iyi bir padişah! Kendi davranışlarıyla adamlarına örnek olmuştu.

Bu padişah kimdi? On iki vezirini tanıyor musunuz?

Bu padişah, aşağı yukarı 2000 sene önce dünyamızda yaşayan İsa Mesih'tir. Vezirleri de Onun öğrencileriydi.

İsa Mesih'i tanıyanlar Ona birçok ad vermişlerdir. Örneğin: Efendi,

Öğretmen, "Allahın Sözü" ve "Padişahların Padişahı". İsa Mesih, sonsuzluktan beri Allahla birlikte olandır. Allah, "OL" sözüyle yıldızları, güneşi, dünyayı, otları ve ağaçları, hayvanları ve insanları yarattı. İsa Mesih, başlangıcı ve sonu olmayan Allahın Sözüdür.

Allah insanları iyi yaratmıştı. Ama sonra insanlar Allahı seslemek istemediler, Allahtan uzaklaştılar, doğru yoldan saptılar, kabağat işlediler, günaha düştüler. Bu günahlı insanları sonsuz ölümden kurtarmak için İsa Mesih, Allahın yanındaki güzel yerini bıraktı, gönüllü olarak yeryüzüne geldi. İsa, Meryem anadan babasız olarak doğdu, bizim gibi insan oldu.

İsa Mesih dünyada para, mal ve şan istemedi. O, fakir olarak yaşadı. Otuz yaşına kadar işliyordu; kapılar, sofralar ve beşikler gibi odundan şeyler yapıyordu. Ondan sonra üç sene insanlara Allahı tanıtıyordu. "Ben Allahtan geldim" diyordu. İnsanlara, Rabbe karşı ve birbirlerine karşı olan sevgi borçlarını hatırlatıyordu. Sevgi her şeyden daha kıymetlidir diye öğretiyordu. Bu sevgiyi İsa Mesih kendi hayatında da gösterdi. Allahın kuvvetiyle sayısız hastayı iyileştirdi ve birçok körlerin gözlerini açtı. Birkaç ölüyü de diriltti Mesih. Dertli, sıkıntılı olan çok insanların acılarını, korkularını gideriyordu, günahlarına pişman olan insanları affediyordu, ümit ve kuraj veriyordu onlara.

Kendisine iman etmiş ve öğrencisi olmuş insanlardan İsa Mesih on iki adam seçti. Onlara, kurtuluş müjdesini bütün insanlara vermelerini söyledi. İşte, bu adamları İsa bir gün yemeğe çağırırdı ve ayaklarını yıkadı... (İsa Mesihin öğrencilerinin ayaklarını yıkaması meselesini İncil Kitabında, Yuhanna, 13'üncü bölüm, ayetler 1-17'de bulabilirsiniz.)

Bir gün İsanın izleyicilerinden bazıları öbürlerinden büyük olmak istediler. O vakıt İsa Mesih onlara şöyle dedi:

"Aranızdan biri büyük olmak istedi mi,  
Hepinizin hizmetçisi olsun.  
Çünkü İnsanoğlu (İsa Mesih) de  
kendisine hizmet edilsin diye değil,  
hizmet etmeye ve birçok insanın kurtuluşu  
için canını vermeye geldi."  
(Matta 20: 26-28)

Evet, kendisini "İnsanoğlu" diye adlandıran İsa Mesih, sonsuzluktan beri Allahla beraberdi, bir gün insanlar arasına indi. İnsanlar kendisine hizmet etsinler diye gelmedi, tersine, günahlı insanlar için canını vermeye geldi... Mesih, öğrencilerinin de kendisi gibi alçakgönüllü olmalarını ve başkalarına hizmet etmelerini istedi.

Mesih, bu dünyamızda bir padişah olabilirdi. Bir gün şeytan Onu denedi, dünyanın bütün zenginliklerini, şanını ve padişahlığını Ona vermek istedi. Ama İsa bu geçici padişahlığı kabul etmedi. Yahudiler de Onun büyük işlerini gördüler ve İsaya kendilerine padişah yapmak istediler. Ama O, buna kanmadı. Romalı büyük adam Pilatus Ona sordu: "Yahudilerin padişahı sen misin?" İsa ona: "Benim padişahlığım bu dünyadan değildir" dedi.

Evet, İsa Mesih insanların hizmetçisi, yardımcısı olmayı seçmişti. Ve bu sevgi dolu hayatının sonunda öğrencilerine, "Ben yakında çok zor bir ölümle öleceğim" dedi. Çünkü O, günahlı insanlar için ölmeye ve hepimiz için kurtuluş sağlamaya gelmişti. Kendi günahı için ölmedi İsa. O, tamamen kusursuz, kabağatsız, günahsızdı. Ama eşsiz sevgisinden ötürü O, biz günahlı insanların cezasını çekmeye razıydı. İsa canını verdi, öldü, çünkü Kutsal Kitaba göre, "Günahın karşılığı ölümdür". Yani Allah günahlı insana ceza verir. Ve bu ceza sonsuz ölümdür.

Neden İsa Mesih o korkunç çarmıha gerildi? Çünkü o gün Allah günahlı insanlar için olan cezayı İsa Mesih üstüne koydu. Allahın

insanlara olan eşsiz sevgisi böyle gösterildi.

İsa Mesihe iman edenler, Onun büyük sevgisini kabul edenler, sonsuz ölümden ve sonsuz cezadan kurtulurlar. Allah onların günahlarını affeder ve onlara sonsuz hayatı verir.

Görüyorsunuz ki, çırak olan Padişah o gün öğrencilerinin ayaklarını yıkamakla kalmadı. Ertesi gün çarmıhta kanını akıttı ve öğrencilerinin (ve bütün iman edenlerin) yüreklerini suç ve günden temizledi. Ne büyük bir sevgidir bu!

Allah, İsa Mesihin hayatından ve ölümünden çok razı oldu ve Onu ölümünün üçüncü gününde diriltti. İncil Kitabında şu önemli sözleri okuruz:

"Mesih, Allahın yanındaki yüksek yerini bıraktı ve insan oldu. Kendini alçalttı ve ölüme kadar, çarmıh ölümüne kadar Allahı sesledi. Bunun için Allah Onu çok çok yükseltti. Ona en üstün adı verdi, öyle ki, İsa Mesihin adında herkes diz çöksün ve Allahın şanı için 'İsa Mesih Padişah'tır' desin." (Filipililer 2: 6-11).

Kıymetli okuyucumuz, çırak olmuş padişah İsa Mesih, bizim için ve sizin için öldü ve dirildi. Sonra yeryüzünden ayrıldı ve Allahın yanına döndü, gökteki rubasını giydi, padişah sandalyesine oturdu. Şimdi yerde ve gökte son söz İsa Mesihindir. O, bugün ve sonsuzluğa kadar yaşıyor. O, padişahların padişahıdır. Herkes ve her şey Onun elindedir. Bu dünyadan ayrılmadan önce İsa Mesih, dünyamıza bir daha geleceğine kesinlikle söz vermiştir.

İkinci kere geldi mi, İsa, hizmetçi olmayacak, büyük kuvvet ve şanla gelecektir. Ama O ne vakit gelecek? O günü Allahtan başka kimse bilmez. İsa, "o gün bir hırsız gibi gelecek" dedi. İncil

Kitabı İsa Mesihin ikinci gelişini şöyle anlatıyor:

"İnsanoğlu (İsa Mesih) gökte görünecek,  
dünyamızdaki bütün milletler Onu görecekler.  
O, gökün bulutları üzerinde  
kuvvetle ve şanla gelecek.  
Milletler acı içinde dövünecekler."  
(Matta 24: 30)

İsa Mesihin ikinci gelişi iman edenler için büyük bir gün olacak, ama Allahı seslemeyenler için çok korkunç bir gün olacak. O büyük güne kadar sevgili Padişahımızın ölümüyle açılmış olan kurtuluş yolu herkese açıktır. İsa Mesih, millet, dil ve din ayrımı yapmıyor. O, her insanı davet ediyor. Gururunuzu kırın, İsa Mesihi kurtarıcınız olarak kabul edin. Onu hayatınızın padişahı yapın ve Onun sözlerini sesleyin. Daha şans varken İsa Mesih adıyla Allahla barışın. Sonra Mesih gibi, sevgi ve alçakgönüllük yolunu izleyin.

İstediniz mi, Allaha şöyle dua edebilirsiniz:

"Ey Allahım, Sen beni yarattın, aslında ben Seninim. Ama ben Senden uzaklaştım, Seni seslemedim, Sana ve sözüne saygı göstermedim, insanlara karşı da çok sevgisizliğim ve haksızlığım olmuştur. Cezayı hak ediyorum. Ama Sen İsa Mesihi gönderdin ki, benim kurtarıcım olsun. Kanını akıtmakla ve ölmekle İsa Mesih benim cezamı çekmiştir. Senin bana olan bu büyük sevgini kabul ediyorum. Yalvarıyorum, benim bütün günahlarımı affet. Bundan sonra İsa Mesih padişahım olsun. Onu seslemek istiyorum. Onun sevgi yolundan yürümek istiyorum. Hayatım, davranışlarım benim için ölmüş olan padişahın adını şanlasın. Ya Allahım, ben zayıfım, kendi kuvvetimle Senin isteğini yerine getiremeyeceğim, İsa gibi yaşayamayacağım. Sen bana yardım et ve bana kuvvet ver. Âmin."

\*\*\*\*\*

Bu temaya bağlı bize bildireceğiniz veya sormak istediğiniz sorular varsa, aşağıdaki adresimize mektup yazın. Adınızı ve adresinizi açık bir yazıyla yazmayı da unutmayın.

**Mutlu Kaynak**  
mutlu.kaynak@gmx.net